

en konjunkturrapport, som derefter i høj grad er grundlaget for den offentlige drøftelse i rigsdag og presse samt inden for de økonomiske og faglige organisationer.“

Ved lovforslagets 1. behandling var *finansministeren* ikke overbevist om nødvendigheden af et egentligt konjunkturforskningsinstitut; han henviste således til, at man i andre lande syntes at bevæge sig bort fra de egentlige konjunkturforskningsinstitutter, ligesom der gennem de internationale institutioners og de større landes økonomiske oversigter var tilvejebragt så gode udenlandske konjunkturoversigter, at det næppe kunne gøres bedre af nogen dansk institution.

Med hensyn til forslaget hovedmotiv: at offentlighedens orientering skulle være uafhængig af regering, folketing og interesseorganisationer, sagde ministeren, at selv om det var rigtigt, at et dokument, som blev udgivet af regeringen, i et vist omfang ville være påvirket af regeringens synspunkter, var det dog et spørgsmål, om det ikke netop kunne bidrage til at gøre debatten om en økonomisk rapport mere klar, når man vidste, med hvis pen den var skrevet. Ministeren udtalte videre:

„Skal en situationsbedømmelse og prognose være af nogen praktisk værdi, må den bygge på kendskab til statens finansbudget, anlægsbudget o. s. v. Disse oplysninger vil i almindelighed ikke være tilgængelige for et selvstændigt organ på et tidspunkt, som vil være praktisk og politisk relevant. Tilrettelæggelsen af den økonomiske politik og udarbejdelsen af økonomiske oversigter må nødvendigvis foregå sideløbende, og oversigterne udarbejdes da også her i landet ligesom i udlandet af den kreds inden for administrationen, der i det daglige følger opstillingen af og ændringerne i finansbudgettet og den økonomiske lovgivning i det hele taget. En oversigt, der skulle udarbejdes uden for administrationen, kunne derfor, hvis den skulle fremkomme på et tidspunkt, da der er brug for den, ikke i fremtidsbedømmelserne fuldt ud tage hensyn til disse forhold.“

Skulle der imidlertid kunne vindes tilslutning til tanken om oprettelse af et sådant organ, fandt han, at det ville være formålstjenligt, at opgaverne ikke begrænsedes til en konjunkturforskning, men udtraktes til at omfatte en almindelig økonomisk forskning, herunder en analyse af struktur- og langtidsproblemernes betydning for den økonomiske udvikling.

Fra ordførerne for socialdemokratiet, venstre og det konservative folkeparti blev der givet udtryk for velvilje over for de tanker, der lå til grund for lovforslaget, men heller ingen af disse tre ordførere var overbevist om, at det netop var et nyt organ, der var tiltrængt.

Lovforslaget henvistes til behandling i et udvalg; dette, der ikke nåede at afslutte sit arbejde med lovforslaget, afgav ved samlingens slutning en beretning herom.